

Värer frimodig! Det er mig.

Gaar din Ve i Sorgens Dale,
Själ, som dog din Jesus fandt,
Saar du ei din Gud i Tale,
Staar forfagt, mens Haabet svandt,
Stille Själ! Fra Sorgens Ve
Maaber Jesus: Det er mig.

Gaar din Sti i Korsets Gange,
Trykker Byrden tungt dit Sind,
Stanjer disse Frydesange,
Hylles du i Mörket ind, —
Jesus raaber just til dig:
Vär frimodig! Det er mig.

Staar du midt i Kampens Hede,
Merkes Saar af Fiendens Slag,
Savnes bittert Haabets Glæde,
Föles Tvil om Seirens Dag,
Kjäre Själ! Forjag dog ei!
Jesus raaber: Det er mig.

Ligger du i Sygdoms Leie,
Vor i Modgangs mörke Hus,
Stänges for dig alle Veie,
Skrammer Trængsels Bølgebrus,
Se, dog! Jesus viser sig,
Maaber atter: Det er mig.

Lad da Sorg og Kros og Trængsel
Strid og Modgang storme ind,
Jesus bryder hvert et Stängsel,
Tröster liflig bange Sind
Med sit Ord paa Trængsels Ve:
Vär frimodig! Det er mig.

(J. Söholt i „At“.)

Betrægtning.

„Han kom til sit eget,
og hans egne annam-
mede ham ikke“. Joh.
1. 11.

Kan du se de to Billeder, som rulles
op for dit Blik i dette Skrifsted? Det
første er lyst og herligt og indeholder
en rig Tröst. Det andet er mørkt —
jaa mørkt, som det er vel muligt, og
bærer frem en alvorlig Formaning.

„Han kom til sit eget“.

Det vil sige: Jesus traadte frem

som den af Gud forjåttede Messias,
i hvem alle gammeltestamentlige
Spaadomme skulde finde sin Opfy-
delse. Han traadte frem som Abra-
hams forjåttede Såd og som Helten
af Juda, paa hvilken man saa længe
havde ventet. Han traadte frem som
Stjernen af Jakob, der skulde ved
sin straalende Glans lede Jøder og
Hedninger til Bethlehems Krybbe,
hvor de to skulde række hinanden Bro-
derhaand — ja ved Krybben skulde
Baandet knyttes. Jesus kom som
den rette Konge af Israel, der skulde
løse alle Baand og Lænker og befri
saa mange, som vilde tro paa ham,
fra det aandelige Slaveri, tage Naget
af dem og oprette et Naadens Rige,
i hvilket han vilde samle Jøder, Hed-
ninger, Stammer, Folk og Tunge-
maal og føre dem tilsidt ind i Grens
Rige.

Men da han kom eller traadte frem,
saa var ikke det iblandt et fremmed
Folk, men iblandt sit „ eget“, Jødesol-
ket, som af Gud var udvalgt, udkaa-
ret til „et Eiendoms Folk, som skulde
være midkjært til gode Gjerninger, der
skulde under ham selv, under hans
egen Pleie og Bevarelse indbude og
kundgjøre hans store og herlige Gjer-
ninger paa Jorden og samle Skarer
af dyreföbte Själe ind i Guds Rige.
Til et saadant Folk kom han. Hvad
skulde vi have ventet? Jo, at dette
Folk, som var hans „ eget“, havde
modtaget ham med en almindelig
Glæde og Jubel; men det gjorde de
ikke.

„Hans egne annammede ham ikke“.

Er ikke dette noget uöhört og for-
færdeligt? Havde han ikke ret til at
vente en god og kjærlig Modtagelse?
I Vers 10 samme Kapitel heber det:
„Verden kjendte ham ikke“; men her
siges, at der fandt Sted noget værre,
noget forfærdeligere — „hans egne
annammede ham ikke“.

Den Gud, Folket dyrkede og tilbad,
traadte frem i sit eget Hus, sit eget

Tempel, sin egen Helligdom; men
de vilde ikke höre ham, förtte ham
bort — udenfor Staden. Jo, vi kan
sige: Brudgommen kom til sin Brud,
men Bruden — korsjåttede sin Brud-
gom! Hvorfor gjorde Folket, Bru-
den dette? Han traadte frem i Ring-
hed, ja, som den ringeste, som alles
Tjener kom han. Det legemlige Die
kunde ikke se noget glimrende og
fångslende ved ham. Han kom for at
gjøre mange rige, men selv havde
han ikke det, hvortil han kunde helde
sit Hoved. Han kom for at lede Fol-
ket paa ret Ve, Veien til Saligheden;
men han ledede det, mente Folket,
bort fra Veien, den ved Loven og
ind paa en Ve, som vi med vor For-
nuft ikke kunde begribe, vort Die ikke
kunde se, nemlig Troens Ve. Han
kom for at frelse Folket; men det syntes,
han kunde ikke frelse sig selv, hvor-
ledes da andre?

De forargedes paa ham. De biede
paa en, som skulde fri dem fra det jor-
diske Nag, Romernes, og lægge alle
andre Nager under deres og lade det
saa tilbage sin fordums Pragt og Her-
lighed; var han ikke en saadan, da
vilde de ikke annamme ham. Saa
blinde var de for sit aandelige Vel.

Läser, har du annammet Jesus?
Hvor ofte er han ikke ogsaa kommen
til dig! I hvilken Hensigt? For at
borttage dine Synder og give dig
Naade. Se, han kommer ogsaa
idag, just nu — vil du tage imod
ham? Har du lige til denne Stund
staaet ham imod, stödt ham fra dig,
jaa vedbliv ikke længere dermed, men
böi dig, Stövet's Barn, i Stövet og
raab: Saa mig, Herre, ikke forbi,
endstjönt jeg har vel fortjent det; men
kom ind under mit Tag, ind i mit
Hjerte, saa kan jeg saa blive din og
du min alle Dage! Amen.

(M. L. B. i „At“.)

— En snar Bönhörelse er for vor
Fölelse meget liflig; men længe at
vente paa den er dog ofte mere gavn-
ligt.

„Dit Ord er en Lygte for min Fod“.

(Salme 119, 105.)

En Skibskaptein havde en liden
Datter, Marie, som han under tiden
tog med paa en af sine Svreiser.

En Dag under en saadan Rejse sad
hun paa en lille Skibstang og saa
paa, at den gamle Jact pudjede en
Lampe.

„Hvad er det, du der bestiller?“
spurgte hun.

„Jeg pudjer Signallygten, lille Frö-
ken“, sagde den gamle Matros.

„Hvad bruges den til?“ spurgte Ma-
rie.

„Til at holde andre Skibe borte, at
de ikke skulde løbe lige ind i os; der-
som vi ikke hejsede Signallygten, kun-
de vi risikere at blive börede isjant“.

Barnet saa en Stund opmærksomt
til, löb derpaa sin Ve og syntes at
have glemt Lygten; dette var dog
ikke Tilfældet, som senere viste sig.

Næste Dag sad Marie atter paa
Taugrullen og saa gamle Jact udføre
det samme Arbejde, som den foregaa-
ende Dag. Pludselig so'r et Vindstöb
hen over Dækket og tog en af den
gamles Pudjeklude med sig, hvad
der gav Jact Anledning til at udföde
en frygtelig Ud. I næste Dieblük löb
Marie ned i Kabytten, men kom snart
tilbage igjen og lagde et sammenfö-
det Papir i Jacts Haand. Den gam-
le aabnede Papiret og läste de med
store Bogstaver trykte Ord: „Du skal
ikke tage Herrens, din Guds, Navn
forfængelig; thi Herren vil ikke holde
den ustraffelig, som tager hans Navn
forfængelig“.

Jact saa forundret paa Barnet og
spurgte:

„Hvad betyder dog dette, lille Frö-
ken?“

„Na, det er bare en Signallygte,
forstaaer du? Jeg saa, at et flent Stüb
kom farende lige lös paa dig, fordi
du ikke har hejst nogen Signallygte,

og jeg tænkte, at du havde glemt det", svarede Banet.

Den gamle boiede Hovedet, og hede Laarer randt ud af hans Dine. Omfjeder sagde han: „Ja, du har Net, lille Frøken — jeg havde ogsaa helt glemt det. Min Moder lærte mig det samme Bud, da jeg ikke var meget større end du. Nu vil jeg ogsaa altid hejse min Signallygte; thi ellers ender det nok med, at det slemme Skib, som du kalder de hæslelige Eder, seiler mig tilbunds“.

Gamle Jack eier nu en stor Bibel, som Marie har skænket ham, og paa Bindets udbvendige Side har han med Hjælpemæssige Bogstaver skrevet disse Ord: „Signallygte for Sjæle, der vil til Himmelen“.

En amerikansk Sjælhelt.

„Han har altid været en lydlig Gut, derfor har jeg bedt Vorherre om at velsigne ham og hjælpe ham frem, og nu beder jeg, at han vil lade mig saa ham tilbage.“

Dette var Mrs. Hobsons Ord, da Budslabet om Sønnens Bedrift i Jndløbet til Santiago bragtes hende. Og da Husets gamle Neger leverede hende President McKinleys Lykønsningstelegram i Anledning af hendes Søns raste Daad, da trillede Laarerne nedad de rynkede Kinder.

Der er vel ikke mange, der har vundet sig et saadant Navn fra Krigen med Spanien, som Helten fra Santiagobugten, Lieutenant Richmond P. Hobson. Enhver Ungling, der heretter læser vort Lands Historie, vil med Beundring læse om, hvorledes Hobsons paa Admiral Sampsons Ord med sine syv Ledsaagere under en rase Stugleregne fra de fiendtlige Batterier sankede Merrimack i det smale Jndløb, og hvorledes han som et Lunder kom ufsadt derfra. Og mangt et ungdommeligt Hjerte vil se op til Hobson som sit Ideal.

Hvad Slags Mand er da denne Hobson forresten? Hvordan er han bleven saadan, som han er? For dem, der gjerne vil ligne ham, er jo det vigtigt at vide.

Hobsons Forældre bor i Greensboro, Alabama, hvor hans Fader er Dommer. Hans Moder, som nu begynder at graane, har øvet stor Jndvirkelse paa ham og har nydt hans fulde Fortrolighed. Da han forlod Hjemmet for at gaa paa College, gav

hans Moder ham en Bibel og en Bønnebog med paa Rejse. Disse har ogsaa troelig fulgt ham, og ingen Dag forløb, uden at han benyttede dem.

Da han senere indtraadte paa Krigsskolen i Annapolis, Md., hvor vore Sjøofficerer uddannes, blev han udleet af de andre Kadetter, fordi han læste i sin Bibel. Spottende kaldte man ham „Presten“. Mangen årlig Ungling vilde vel da have fundet det for surt at taale Kameraters Spot for Kristi Skyld, for der skal Blod til det. Hobson taalte det. Han fortsatte med sin Andagt som før, som om intet var. Da er det ikke vanskeligt at skjønne, at han blev staalsat.

Det var ikke Hykleri med ham. Han vandt Hjertene for sig. Snart blev han udnådt til „Monitor“, det vil sige, han skulde melde for Skolens Bestyrer de Kadetter, der overtraadte Skolens Reglement. Før Hobsons Tid var det Skik, at en Monitor ikke meldte Gutter fra sin egen Klasse. Hobsons Klassekamerater vilde, at han skulde lade dem have den samme Forret. Man snakkede for ham og truede ham. Men den fromme Kadet brød sig ikke om deres Snak og Trusler. Uden Persons Ansæelse rapporterede han til Bestyreren. Der var nok dem, som lagde ham for Had for dette. Men han var saa tro og ordentlig og brav i alle Maader, at Uviljen maatte lægge sig. Enhver sølte, at han havde Net. Da Hobson forlod Krigsskolen, nød ingen af hans Medgraduerter større Ansæelse baade blandt Lærere og Kadetter end han. Gud lader det lykkes for den oprigtige.

Bed Afgangseramen stod han som Nr. 1. Regjeringen sendte ham derfor til Paris for at studere ved den derværende Skole for Skibsbygning. Ved Hjemkomsten derfra tilbød Skibsbyggerfirmaet Cramp i Philadelphia ham \$10,000 aarlig, om han vilde træde i deres Tjeneste. Men uagtet den Løn, han oppebar, ikke paa langt nær var saa stor, afsløg han Tilbudet og foretrak at blive i sit Lands Tjeneste.

De Penge, han tjente, brugte han ikke, som saa mangen Ungdom desværre gjør. Han lagde tilside, hvad han kunde, og sendte det til sine Forældre for at betale den Gjæld, som hvilede paa deres Hjem. Da Folk efter hans Heltebedrift vil høre, at der

hvilede Gjæld paa hans Fædrenehjem, vilde de styde sammen for at lade en saa tapper Mands Forældre bo i gjældfrit Hjem — men Sønnens Sparksomhed og Kjærlighed til Forældrene havde allerede betalt Gjælden.

Som et Træk paa hans Opførelse og Høflighed overfor ældre fortæller en tidligere Guvernør i Alabama, Seay, følgende Tildragelse om Hobson som ganske ung. Han er nemlig endnu ikke mere end 28 Aar.

Guvernøren havde skiftet Jernbane ved en Station, havde glemt sin Rejsevæske i det andet Tog og merkede det ikke, før de var komne ud fra Stationen. Konduktøren beklagede ikke at kunne gjøre noget. Men straks tilbyder en ung, rask Gut sig at hente den, dersom Konduktøren blot vilde stanse. Det andet Tog stod endnu ved Stationen. Før man vidste af det, var han ved Stationen og bragte Rejsevæsken til Eiermanden. Den høflige, tjenstvillige unge Mand var ingen anden end Hobson. Guvernøren fik et saa godt Indtryk af ham, at han ikke blev træt af bagefter at rose ham og mente, at han nok vilde komme frem i Verden. Det er han ogsaa.

At Hobson er en gudfrygtig Mand, fremgaar ogsaa af hans Testamente, som han har givet sin Fader til Opbevaring. Det begynder med de Ord: „Mit Livs nærmeste saavel som hjertere Fremtid befaler jeg uden Sorg og Betværing i den almægtige Guds Hænder.“

Sin Moder sætter han høiere end alt andet paa Jorden. Hans Kjærlighed til hende er rørende. Det fortælles, at saa ofte han besøgte sin Moder, knælede han årbødig for hende, aabnede hende sit hele Hjerte, og kunde da paa den mest barnslige Maade fortælle om sine Oplevelser her og der saavel som sine Planer for Fremtiden.

Saadan er Helten fra Santiagobugten.

„Fædre din Fader og din Moder, at det kan gaa dig vel.“

Hvad elsker du mest?

„Menneskene elsker mere Mørket end Lyset.“ Af disse Kristi Ord bør enhver tage Advarsel, at han ikke maa elske sin Levemaade og syndige Vaner mere end Lyset, men villig lader samme fare, for at han kan ophyses til det evige Liv.

Se, deri sitter juft Hovedforhin-

dringen og den egentlige Marsag, hvorfor saa saa Mennesker omvender sig, endstjont alle Naadens Midler bliver dem budne dertil. Det Lys elsker den Sandhed, som sfinder dem ind i Hjertet og Samvittigheden, kan de vel ikke lasse, og fordi de erkjender, at Lyset er godt, saa vil de vel ogsaa gjerne være oplyste derved; men Mørket elsker de dog alligevel langt mere end Lyset, og de hænger med sit Hjerte, Sind og Gemyt saa fast til sit Væsen, som de af Naturen eller ond Vane har hos sig, at de ikke engang begynder at stride derimod, endstige at de skulde forlade det. (Franke.)

„Se paa den lyse røde Lap.“

Hellige Betragtninger

af Johan Gerhard. „Se til at faa fat i denne verdensberømte lille Andagtsbog, og læs den flittig for dig selv og for dit Hus.“

212 Sider.

Jndbunden = = = \$0.50

3 halv Morocco og Guldsnit \$1.25

Populær Symbolik

af Martin Synther. Lutherst Beviser til Prøvelse af de forskjellige Kirker og religiøse Samsfund.

380 Sider.

Gødt indbunden = = \$1.25

Lutheran Publ. House
Decorah, Iowa.

„Jeg kjendte eder aldrig“.

Matth. 7, 23.

En engelst Preft, M. Bowden, fortæller følgende, som han har hørt af vedkommende selv:

Jen By i England forkyndte to Prefter Evangeliet. En Søndag Eftermiddag lagde den ene af disse sig paa sin Sofa for at hvile sig lidt, før Aftengudstjenesten skulde begynde. Han faldt imidlertid i søvn, og begyndte at drømme. Det syntes ham, som om han sad i sin Have og læste. Som han nu fordybede sig i sin Bog, hørte han nogen komme gaaende og stod straks op for at se, hvem det var. Han fik da Die paa sin Hjertens Ven, Byens anden Preft, en overordentlig nidkjær mand, der arbejdede utrættelig i sin Herres Tjeneste og til stor Betsignelse. Da han nærmede sig Bennen, forbaufedes han over den Fortvilelse, som prægede dennes Ansigt. Efter at de havde hilst paa hinanden, spurgte Bennen, hvad klokken var, og fik til Svar: „25 Minutter over 4“. Da han hørte dette, sagde han med jamrende Røst: „For en Time siden døde jeg og er nu forddømt!“ „Forddømt! hvorfor dog?“ udbrød Preften. Og Svaret lød: „Jkke fordi jeg ikke har prædiket Sandheden og ikke har virket til Betsignelse; thi der er mange Vidnesbyrd om, at Det, som jeg har talt om Jesus, har ført Mennesker til Omvendelse; men jeg er forddømt, fordi jeg søgte Menneskers Bisald mere end Guds Ære, og sandelig, jeg har faaet min Løn“. Efter disse Ord forsvandt han — og den sovende Preft vaagne.

Drømmen havde naturligvis gjort et pinligt Indtryk paa hans Sjæl, og med tungt Hjerte begav han sig afsted til Aftengudstjenesten. Paa Veien til Kirken blev han indhentet af en god Ven, som spurgte: „Har De hørt om det store Tab, som Byen har lidt idag? Den velsignede Pastor M. N. er pludselig død“.

Preften stod som lamslaaet af Forfærdelse, der ikke blev mindre, da han paa sit Spørgsmaal om Tiden fik det Svar: „Eftermiddag kl. 25 Minutter over 3“. Klokketellet stemte altsaa nøjagtig med det under Drømmen angivne.

Bekjendtgjørelser.

Astoria, Ore.

Den første norske evangelist lutherske Kirke af den norske Synode, Hjørnet af 29de og Grand Ave., Gudstjeneste den 2den, 3die og 4de Søndag i hver Maaned, Formiddag kl. 10.45 og Aften kl. 8.

Søndagstole hver Søndag Formiddag kl. 9.30.

Quincy, Ore. Gudstjeneste den første Søndag i hver Maaned kl. 11 Formiddag.

Theo. P. Røst, Pastor.
417-29de St., Astoria, Ore.

Genejee: Søndag den 9de September Gudstjeneste i Vor Frelseres Kirke kl. 11 Formiddag.

Eng. Luth., Genejee, kl. 3 Efterm.

Søndag den 16de Sept. Gudstjeneste i Trefoldigheds Menighed, Clarkston og Lewiston kl. 11 Form.

D. G. Hellefson.

Pastor O. Hagøes, Portland, Or.
425 E. 10 St., Phone: Scott: 2095.

Vor Frelseres stand-evang.-lutherske Kirke af den norske Synode, Hjørnet af E. 10 og Grant Sts. Dag Sellwood, eller W. N., eller W. W. Sporvogn til E. Grant St. Gudstjeneste hver Søndag Form. kl. 11 og Aften kl. 8.

Kelfo, Ore. Gudstjeneste efter Tilhøring.

Altensburger

Nye Testamente

med fortæller og anmerkninger af dr. Martin Luther samt med Mag. Veit Dietrichs summarier og Franciscus Vierlings fortæller og slutningsbønner til kapillerne, med Weimarbibelens forord, indholdsangivelser til St. Jakobs brev og St. Johannes's Aabenbaring. Særdeles skiftet til husandagt.

554 sider liden folio.

3 velstbind = = = \$2.00.

3 presjet skindbind = = = \$2.50.

LUTH PUBL. HOUSE,

Decorah, Iowa

Tacoma.

Vor Frelseres evang. luth. Kirke af den Norske Synode, Hjørnet af 17de og So. J. Sts., So. K. St. Sporvogn. Gudstjeneste hver Søndag Formiddag kl. 11 og Aften kl. 8. Søndagsskole kl. 9:30 Form.

Ove J. S. Frens, Pastor
1701 So. J. St. Tel.: black 8542

GAGE DODSON CO.

Sælger —
paalidelige Klæder for Mænd til en og samme Pris for alle.
Clover Block, Bellingham, Wash.

Visell & Ekberg

ældste Bogfirma i Nordvesten.

Stort udvalg af
Norske Bøger, Bibler, Salmebøger, Suspostikler, Etelbøger, nye norske Ordre, Fortællingsbøger, m. m.

Daab- og Biesesattester.

Wholesale Rates to Dealers, Ministers, Sundayschools and Libraries.

Billetter sælges med alle førsteklasses Placer til og fra Europa. „Drafts“ og „Money orders“ til alle steder i Norge

Visell & Ekberg

1308 Pacific Ave. Tacoma, Wash.

Gaa til Hirsch,

Den gamle erfarne Apotheker fra Norge med eders Doktors Recepter samt for norske Familie Mediciner af alle slags — saasom HOFMANSDRAABER, NAFTA-DRAABER, RIGABALSOM etc.

Apothekeren er altid villig til at give Raad om ønskes.

Post-Ordres ekspederes pr. omgaaende.

Adresse:

Hirsch Pharmacy Co.,

1435 1ste Ave. Hj. Pike St., SEATTLE, Wash.

Luthersk Pilgrim-Hus

No. 3 State St., New York
Nærmeste Hus ved det nye Landingssted for Emigranter. Barge Office.

Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Rejsende.

Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og naar Emigranterne bli med Raad og Daab.

Holk, som kommer fra Vesten, kører med Belt Line Street car lige til Døren.

Dr. Louis S. Schreuder

norsk Læge og Kirurg.
Kon. kontor: 10-12 Form., 2-4 Eft. 7-8 Aften
Kontor:
219 PIKE ST., nær 2nd AVENUE SEATTLE, WASH.
PHONES: MAIN 4498, 7285

DRS. ROBERTS, DOERRER

AND BLODGETT
Dentists
1156 Pacific Avenue, Tacoma, Wash
Tel. James 1716

BILLIGT FARM

For Oplysning skriv til
BARBO & HALVORSON,
SUMAS, WASH.

UNIVERSITY MEAT MARKET

A. A. FANGSRUD, Prop.
Dealer in all kinds of
Fresh and Salt Meats
PARKLAND, WASH.

STUDENT-SUPPLIES OF All Kinds
Vaughan & Morrill Company
926 Pacific Ave.
TACOMA, - - WASH.

Lien's Pharmacy

Scandinavisk Apotek.
Ole B. Lien. Harry B. Selvig.
DRUGS, CHEMICALS, TOILET ARTICLES,
Recepter ekspederes hurtigt.
Tel. James 141. 1102 Tacoma Ave

Sam Crow House Furnishing Company.

Comp. udvalg af
Møbler, ovne og croeckery.
225-27-29 RIVERSIDE AVE,
SPOKANE WASH.
Telephone Main 2494

Se paa den lyse røde Lap.

„Pacific Herald.“

et kristeligt Ugeblad, a religious weekly, udgivet af Prestekonferensen for Pacific-Distrikt af den Nordste Synode ved en Komite.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Alt vedrørende Redaktionen indsendes til Pastor O. J. Erdal, Bellingham, Wash.

Alle Nyheder, Bekjendtgørelser og Notiser indsendes til Pastor Ove J. H. Preus, 1701 So. J St., Tacoma, Wash.

Alt vedrørende dette Blads Forretning besørjes af Pastor H. M. Tjernagel.

Breve adresserede „Pacific Herald“, Stanwood, Wash., vil naa ham.

Bladet koster

for Maret.....50 cts
Halvaaret.....25 cts
til Norge.....75 cts

Adresse: Stanwood, Washington.

De, som skriver i „Herald“, bør rette sig efter den Bestemmelse, at Bladet skal bruge den ældre Skrivemaade. — Ligeledes bør de skrive bare paa den ene Side af Papiret, da det ofte volder Forvirring, naar der skrives paa begge Side.

O. H. Naberger.

Konfirmationsundervisning.

Vi staar nu i den Narstid, da man ialmindelighed indskrifer dem, som skal læse til Konfirmation. Og nu er Tiden, da dette bør ske. Konfirmationsundervisningen er en meget vigtig Sag. Forældre, som bringer sine Børn til Daaben, maa komme ihu, at det er deres Pligt at lade dem ogsaa undervises om sin Daabspagt.

„Om Undervisningen af de døbte“, skriver Prof. W. W. H. Petersen i sin Bog, „Barnedaaben“, følgende:

..... Dog foruden alt dette (nemlig Lørdagsstolen, Menighedsstolen osv.), meddeles der jo ogsaa i vor Kirke en færegen Undervisning af de døbte, nemlig Konfirmationsundervisningen. Denne er jo en færegen Undervisning netop om vor Daabspagt, og hvad der er foregaaet med os der, og en Forberedelse til at gjentage denne. Der skal paa en færegen Maade Daabspagten Betydning og Betydning lægges de unge paa Hjerter, ligesom de der skal beredes til den første Kundskab af Herrens

Nadver. Hermed efterkommes Jesu Befaling: „Lærer dem at holde alt, som jeg har befaleet eder“. Ingen kan negte, at denne Undervisning er af den allerførste Betydning. Allerede tidlig kom den i Brug i Kirken og har holdt sig i enkelte Dele af den indtil vore Dage.

Vistnok er Konfirmationen ikke nogen guddommelig Indstiftelse; men at den er en god, gavnlig og velsignelsesrig Forordning, som Kirken har truffet, vil ingen benegte. Daaben betinger en kristelig Undervisning, og ingensteds kan denne bedre gives end i Konfirmationsundervisningen. Der faar Presten Auleddning til at trænge ind paa de unges Hjerter og lægge dem deres Daabs Betydning og Velsignelse rigtig nær. Ingen bør forjømme den Auleddning, som der gives til at faa sine Børn underviste i Guds Ord. Den kan ikke erstattes af den sædvanlige Undervisning i Religion- eller Søndagsstolen, men har mange Fordele fremfor denne. Med rette agtes den høit og fastholdes inden vor Kirke, uagtet vistnok ogsaa her som ellers, mange foragter og ikke benytter sig deraf. Saadanne vil med Tiden engang erfare, hvilken Velsignelse de har berøvet sine Børn ved ikke at lade dem deltage i denne Undervisning, og maaste forjente begræde sin Daalighed.

Dog ogsaa her viser mange Forældre sin Uforstand. Naar det hændes, at deres Børn ikke slipper frem for Presten, men maa gaa et Nar til, fordi de ikke har Kundskab, Skjønsonhed og Modenhed nok til at foretage dette vigtige Skridt at gjentage sin Daabspagt, da bliver Forældrene rent fornærmede paa Presten. De betragter det ofte som en personlig Tort imod dem selv, at deres Børn ikke slap frem, og kan ofte blive rent Fiender af Presten for lange Tider eller endog gaa saa vidt, at de ikke lader sit Barn konfirmeres. Intet viser bedre end dette saadanne Forældres kjødelige Sind. Det synes at være dem mere om at gjøre, at deres Børn slipper frem, end at de har den fornødne Kundskab og Indsigt i Guds Ord og det rette Sindelag, som et saadant Skridt fordrer. Her burde dog saadanne Forældre tænke og tænke sig lidt om.....

.....Naar han er villig til endnu et helt Nar at stræve med deres Børn og undervise dem i Guds Ord og

gjøre det for Barnet, som Forældrene maaste stammelig har forjømmt at gjøre, da skulde saadanne Forældre tale med Presten for dette og ikke blive fornærmede.

Dog dersom du, som læser dette, selv har Børn, der med Tiden skal konfirmeres, og du gjerne vilde vide en Vej, hvorpaa du kunde slippe for, at dine Børn skulde behøve at gaa op igjen, da sidder jeg som gammel Prest inde med en Hemmelighed, som jeg gjerne kan fortælle dig, et Midde, som aldrig vil slaa Feil: Begynd tidlig at undervise dine Børn i Guds Ord og Kristendommens Sandheder, tal med dem om deres Sjæls Frelse, og hvad der staar i Forbindelse dermed. Send dem slittig til Religionsstole, og er der ikke nogen, saa undervis dem selv eller sørg for, at de bliver underviste grundig i Guds Ord. Tag deres kristelige Undervisning og Opdragelse i din Haand og lad det være dig magtpaaliggende dermed. Med et Ord: Gjør hvad Gud fordrer af dig med Hensyn til dine Børn! og naar saa Tiden kommer, at de skal konfirmeres, saa kan du være ganske vis paa, at de slipper frem og ikke behøver at gaa op igjen. Se paa denne Maade er det, at Undervisningen af de døbte skal foregaa, som Herren kræver, naar han siger: „Lærer dem at holde alt, som jeg har befaleet eder“.

Forældrene skal ikke alene bede for sine Børn, at de maa blive bevarede i sin Daabspagt, og foregaa dem med et godt Eksempel og vogte sig for alt, hvorved deres Børn kan forarges, stades og forværres; men de skulde ogsaa og fornemmelig sørge for deres kristelige Undervisning. Dette er og bliver altid Hovedsagen; thi det er gennem den kristelige Undervisning i Guds Ord, at den Helligaand vedligeholdes og bevarer det aandelige Liv, der ved den hellige Daab er blevet vakt i Barnets Hjerter. Den, som forjømmer dette, handler som en Mand, der giver sit Barn Liv for at lade det dræbe det. Deter gennem Guds Ords Lære og Undervisning, at den Helligaand, som den rette Gartner, renser deres unge Hjerter fra alt de Ugræs, som vokser der ved Siden af den gode Sæd, der ved Daaben er indplantet.

„Efterladende Forældre“, siger en kristelig Forfatter, „som vil bringe sine Børn til Daaben, men som ved Forjømmelighed og daarlige Tugt la-

der Troens Gnist i deres Hjerter slukne og dø ud, paadrager sig et stråkeligt Ansvar. Den, som ved Ligegehed og Mangel paa slittig Tugt forjømmer sine Børn, er Narrafag i Tabet af deres Salighed; og det Alt og Ve, som deres Børn paa Dommens Dag vil udraabe over dem, vil drage dem med ned i den dybeste Straf i den evige Pine“.

Og Luther siger: „Det er i høieste Grad nødvendigt for enhver Far og Mor, at de giver slittigere og omhyggeligere Agt paa Barnets Sjæl end paa Legemet, som det har faaet af dem, og at de betragter sit Barn som en kostbar evig Skat, som er dem betroet af Gud til Bevarelse, at ikke Djævelen, Verden og Mjødets skal stjæle den fra dem eller fordærve den; thi den vil kræves af dem i Døden og paa Dommens Dag under det skarpeste Forhør. Thi hvorfra mener du, den stråkelige Jammer og Klage vil have sin Oprindelse og komme, at man raaber og siger, Luk. 23, 29: 'Salige er de Liv, som ikke fødte og de Bryster, som ikke gav Die?' Uden Tvil derfra, at de ikke igjen har bragt sine Børn tilbage til Gud, fra hvem de modtog dem til Bevarelse“. De har ikke søgt at bevare dem, vil Luther sige, i deres Daabspagt og at opjøde dem i Tugt og Herrens Formaning, og derved er det, at de paadrager sig dette stråkelige Ansvar.

Den store Medgift.

En fattig, men redelig Haandværker i en By gistede sig med en Daglønners Datter fra Landet. Da nu Parret var viet i Kirken og kommet hjem igjen, dullede de saa gode Venner, som var tilstede, det Lykke og Velsignelse. Brudens Fader kom ogsaa og havde en Bog under Armen. Han sagde: „J har anseet mig for fattig, men det er jeg ikke. Jeg har haft en hemmelig Skat, som aldrig har ladet mig lide Mangel. Da J nu skal sætte Fod under eget Bord, saa vil jeg dele med eder“. Han tog Bogen under Armen frem og gav den til Brudeparret. Det var en Bibel. „Her er Guds Ord“, sagde han; „thi Menneisket lever ikke af Brød alene, men af hvert Ord, som udgaar af Guds Mund. Til denne Bog har jeg altid holdt mig i min Fattigdom, og i den

„Se paa den lyse røde Væg“.

har jeg været rig. Med den har jeg levet i de store Hungersaar, og Gud har aldrig ladet mig blive tilstamme. Jeg har sidt til den i Krigsudd og er underlig bleven opholdt. Nu ved jeg ogsaa, at jeg engang skal dø salig. Hold I nu eder ogsaa til den; thi det er Gud, som deri taler med os. Og der kan ingen større Gode og Lykke vederfares os stakkels Menneſter end den, at Gud taler med os. Nu aabnede han den Kjære Bibel og læste Kristi Vjergprædiken og formanede sine Børn endnu en Gang at læse sitlig og andäglig i den hellige Skrift.

Det unge Egtepar fulgte det faderlige Raad og søvede sig i Guds frygt og i Kjærlighed til Frelseren. Herrens Betsignelse var med dem, og hvad de gjorde, gav han dem Lykke til. (Sal. 1, 2, 3).

Paa en saadan Medgift tænker nu de færeste Forældre; deraf kommer det ogsaa, at saa Forældre har sand Glæde af sine Børns Egteskab.

I hvilken Skikkelse er Kristus dig deiligst?

Tre gamle, kristelige Venner mødtes efter i længere Tid at have været frilide. Deres Tale kom snart til at dreie sig om Frelserens forunderlige Trofasthed og Naade imod dem og om hans Deilighed og Herlighed.

Den ene af Vennerne henvendte sig da til en af de andre og spurgte: „I hvilken Skikkelse synes du Kristus er deiligst?“ Den anden svarede: „Naar jeg tænker paa ham som lidet Barn, da han laa paa Marias Skjød — med den barnlige Mhyld og med Englesmilet om sin Mund, tilgængelig for den mindste og fattigste, da synes han mig deiligst.“

„I hvilken Skikkelse er han dig deiligst?“ spurgte han igjen den anden Ven. Denne svarede: „Naar jeg tænker paa ham saaledes, som han vandrede om her paa Jorden med det barmhertige Hjerte for alle, der var i Nød og havde det ondt, naar jeg tænker paa, hvorledes Vlaanedssyge, besatte, halte, blinde og verkbrudne samlede om ham og blev hjulpede, hvorledes spedalste blev rensede, bedrøvede trøstede og døde opvakte af ham, da synes han mig deiligst.“

„I har Ret,“ svarede den spørgende, „han er ubestridelig deilig, naar det forundes os ved Troens Dine at

stue ham i de Skikkelser, I har nævnt; men der er dog en anden Skikkelse, i hvilken han er mig endnu deiligere. Og det er, naar jeg ser ham i Gethsemane, spædende Blod for mine Synder, og naar jeg ser ham paa Golgatha med Tornekronen paa sit Hoved, med gjennemaglede Hænder og Fødder, og jeg stuer hans lidende, men barme og kjærlige Blik, der synes at sige: „Dette gjør jeg for dig, til Forsoning for dine Synder, til din Frelse og Salighed“ — da synes han mig deiligst.“

„Du har Ret,“ svarede de andre. „Derfor vi ikke havde ham i Korsstikkelsen, vilde vi ingen Trøst have af ham, hvor vi ellers stuede ham; men siden han har lidt for os, drypper alle hans Fodspor af Betsignelse.“

Denne Fremmede inden dine Porte. (2 Mos. 20, 10.)

En ung Amerikaner, der senere blev et fremragende Medlem af de Forenede Staters Senat, studerede et Aar ved Universitetet i Edinburgh for at uddanne sig videre og havde for dette Tidsrum leiet et Par Værelser hos en Familie, der tillige ydede ham fuld Kost. Konen i Huset var en udmerket Kvinde af den gode, gamle Slags, og paa den anden Side kunde ogsaa Studenten gjælde som et Mønster paa et ungt Menneſte; intet Under derfor, Leier og Vertinde kom godt ud af det med hinanden.

Som Tiden gik, forekom det dog Studenten, at der leiede sig en tung Sorgens Sky over hans Vertindes Ansigtstræk, og at Skyen tog til fra Dag til Dag.

Juderlig gjerne vilde han have vidst, hvad det var, der trykkede den gode, gamle Kone saa haardt. Naaste var hun i Pengeforlegenhed. Hun boede jo selv til Leie og kunde formodentlig ikke betale Husets Eier Husleien i rette Tid!

Studentens første Tanke var derfor at tilbyde Vertinden sin Pengepung. Dog, da han kjendte Skotternes Afhængighedsfølelse, deres Milbøielighed til at tage imod af fremmed Hjælp, saa længe de endnu selv kunde røre en Finger, saa vovede han alligevel ikke saadan uden videre at komme med sit Tilbud.

Men en Søndag Morgen, da vor Student netop sad ved sin Frokost, kom den gamle Kone endnu mere bedrøvet og nedtrykt, end han nogenſin-

de tidligere havde set hende, ind paa hans Værelse. Det unge Menneſte blev helt forfærdet over hendes Udseende, sprang op fra sin Stol og udbrød: „Kjære Kone, hvad fattes Dem dog? Derfor De er i Pengeforlegenhed, saa staar jeg med største Glæde til Deres Tjeneste.“

„Nei,“ svarede den gamle skotske Kvinde, „det er ikke Pengeforlegenheder, som piner mig, unge Ven. — det er Herrens Befaling. De ved jo ligesaa godt som jeg, at der i det tredje Bud heber: „Kom Sabbatens Dag ihu, at du holder den hellig, baade du selv og din Søn og din Datter, din Svend og din Pige og dit Dyr og din fremmede, som er inden dine Porte!“ Men nu er De den fremmede, som er inden mine Porte, og jeg er Deres medskyldige, naar De ikke heligholder Herrens Dag. Jeg tror ikke, De med villigt Forsæt vanhelliger Hviledagen; men om Søndagen saar De altid Besøg af adskillige af disse unge Herrer, som De studerer sammen med, bliver derved forhindret i at høre Guds Ord og slaar istedet derfor Tiden hen med saadanne Samtaler, som ikke hjælper et Menneſte til noget af den Betsignelse, som Søndagen er bestemt til at give os!“

„Hvad skal jeg da efter Deres Mening gjøre?“ spurgte Studenten med en alvorlig Mine.

„De skal gaa i Guds Hus.“

Vor amerikanske Student lod sig ikke dette sige to Gange, men besøgte fra den Dag af, saa længe han opholdt sig i Edinburgh, regelmæssigt hver Søndag Herrens Hus sammen med sin Vertinde, fra hvis Ansigt den tunge Bekymringens Sky nu fuldstændigt var forsvunden, og høstede rig Betsignelse for sit indvortes Menneſte ved at høre den kraftige Troets Forkyndelse.

Denne brave skotske Kvinde handlede altsaa ikke efter Kains Ord:

„Mon jeg være min Broders Bogter?“

Men den amerikanske Student gav paa sin Side heller ikke det Svar, som Tusinder af vore „dannede“ og „udannede“ unge Menneſter i lignende Tilfælde vilde give:

„Hvad kommer det Dem ved?“

* * *

Giv Gud Søndagen, giv din Næste den, og du har den selv. (Mhlfeld.)

„Se paa den lyse røde Nap.“

Seattle.

Immanuel's lutherſke Kirke af den Norske Synode, Hjørnet af Olive St. og Minor Avenue, Lake Union car.

Gudsstjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11 og Aften Kl. 8.

H. A. Stub, Pastor.
1619 Minor Ave. Tel.: main 7783

Hann's Studio

Artistic :: Photographs

J. B. HANN,

209 1-2 West Holly Street, Bellingham, Wash.

Skandinavisk :: Apothek.

Alle skandinaviske Mediciner erholdes.

Henry Engberg

Gradueret fra Kjöbenhavn Universitet
Cor. Elk & Holly.
BELLINGHAM, = Wash.

GRIMSTED SHOE Co

205 Holly St., (Clover Blk).

Er den eneste norske Skohandler i Bellingham, Wash.

FAWSETT BROS.

--- Manufacturers of and Dealers in ---
Farm Implements,
Wagons, Harness
Hardware, Cream Separators, Bee
Supplies.
BELLINGHAM, - WASHINGTON.

Schleuder Bros.

Juvelerere og Optikere.

Fine undersøges af uoeksaminerede Optikere frit. — Handler med Diamanter, Uhre, Guld- og Sølvvarer. Uhre repareres.

113 West Holly St., Bellingham, Wn.

W. H. Mock & Sons

Professional Funeral Directors and
Licensed Embalmers

PHONES - - Office Main 183
Residence - { Rel 3681
Main 2812

Undertaking Parlors and Chapel, Maple Block, 1035 Elk St. Bellingham, Wn.

Om I tænker paa at rejse til Gamle Landet, eller I vil sende efter nogen af eders Bekjendte, saa kom til

Lunn Steamship Agency

Vi repræsenterer:
Scandinavian,
American, Cunard,
White Star
med flere Linjer.

REAL ESTATE Eiendomme for
udenomboende haandteres.

Vi har det eneste Skandinaviske Willet Kontor nordensfor Seattle. 103 E. Holly Str., Bellingham, Wash.

Daarlig Hukommelse.

En Lærer mødte en Søndag paa Hjemveien fra Kirken en Mand, der spurgte, om han ikke havde mødt en Gut, som drog en Haandkjerre med River og Høgafler. „Jo, jeg tror det næsten“, sagde Læreren, „en Gut med daarlig Hukommelse, var det ikke faa?“

Hvorledes kunde De se, at han havde daarligt Minde?“ spurgte Manden høiligt forbausset. „Jo, det kunde jeg“, svarede Læreren, „og jeg tror bestemt, at han maatte tilhøre en Familie, som ogsaa har en daarlig Hukommelse.“

„Hvad i al Verden kan bringe Dem paa saadanne Tanker?“ spurgte Manden end mere overrasket. „Fordi“ — svarede Læreren med Estertryk — Gud har saqt: Kom ihu, at du helligholder Sviledagen,“ men det havde Gutten glemt.“

Næsten hjemme og dog fortabt.

En ung Farmer i Colorado befaandt sig en Aften paa Hjemveien fra Byen til sin ensomme Bolig, da en Snestorm overfaldt ham. Han skyndte sig saa meget, han kunde, men i Mørket mistede han det rette Spor. Hans Kræfter lammedes, og Døden kom over ham og det endog i umiddelbar Nærhed af hans eget Hjem. I sin Forvirring gik han gjentagne Gange forbi sit eget Hus og lagde sig ned og døde paa et Sted, som endog næsten blev beklæmt af Straalerne af det Lys, som hans unge Kone havde sat i Vinduet. Ganke alene vaagede hun den lange Nat og lyttede forgytves efter hans Fodtrin, som hun aldrig mere skulde høre; thi længe før det gryede ad Dag, havde den unge Egtmands Hjerte for stedse ophørt at slaa. Dette sørgelige Dødsfald var faa meget mere græbende ved den Kjendsgjerning, at den unge Mand mistede sit Liv saa nær ved sit Hjem, som havde Varme, Bedrøvelsel og Glæde i Beredskab for ham.

Men hvor mange, som har forvildet sig fra det himmelske Faderhus, gaar ikke fortabt i den umiddelbare Nærhed af det frelsende Hjem og under de klare Straaler af Evangeliets Lys! De har den aabne Bibel, Lyset paa deres Vej og Lygten for deres Fødder, fuldt overstrømmet af Guds Ruudskabs Klarhed i Jesu Kristi Naahyn; den Kjærlighedsfulde Advarsel og

Formaning af Guds Tjenere; den Hellegaaende Paamindelse og det guddommelige Forsyns Aabenbarelse — alt beregnet paa at lede deres Fødder hjemad; og alligevel vender de sig i ufalig Forblindelse bort fra alt, venter paa en beleiligere Tid og gaar til sidst fortabt i Synet af de „mange Boliger“ og trods alle Indbydelser og Forjættelser af den evig trofaste Gud og Frelser.

Næsten hjemme og dog fortabt!

Rt.

Bort Arbeidsfelt.

Tacoma.

Mrs. J. H. Coore ligger for tiden i Nervefeber paa St. Joseph's Hospital. Søsteren, Mrs. M. J. Munning, har taget Barneløkken hjem til sig for at passe de smaa, medens Mor er syg. Gud spare den syges Liv, om det er hans Vilje.

Fra Ballard har vi faaet et Cirkulære, itrevet „til Forældre“ angaaende Menighedsstolen, som drives i Zion's Menighed dersteds. Det har været sendt rundt i Ballard til saadanne, som har Børn at sende til Skolen; men det turde være en gavnlig Paamindelse ogsaa for andre at se den Opfordring, som her stilles til Stedets „Forældre“.

Kjære Forældre!

Det lakker nu til den Tid, da Forældre maa bestemme, til hvilken Skole de skal sende sine Børn. Vi henleder derfor Opmerksomheden paa den Skole, som vor Menighed har oprettet og hidtil drevet med Held og til Glæde og Velsignelse. I denne Skole undervises der i samme Sag, som i den offentlige Skole. Der til undervises i Guds Ords frelsende Sandheder. Skolen aabnes og slutes hver Dag med en for smaa Børn passende Andagt. Det er sandt, at vor Skole koster noget; men naar vi betænker Guds Befaling til os, at vi skal opfores vore Børn i Tugt og Herrens Formaning, da bliver Udgifterne smaa sammenlignet med den Glæde, ved Tanken paa, at vi har gjort noget for at besøge vore Børn. Vi indbyder eder til at sende Børnene hid og lade dem blive indskrevne Mandag den 3die September kl. 9. Alle Spørgsmaal om vor Skole skal med Glæde besvares, ligesom vi er villige til at

„Se paa den lyse røde Lap“.

give alvorlige Forældre al Oplysning angaaende Skolens Drist og Plan. Vor Skole er ikke i Opposition til Statens Skole. Den er oprettet kun fordi vi tror, at det er vor Pligt og gode Forret at opdrage og oplære vore Børn i Guds Ord, saavel som i andre gode Kundskaber. Hermed være denne vigtige Sag henstillet til eders Overveielse og bedste Betænkning.

Luther College Concert Troupe forled Byen Fredag Morgen den 31te August. Det kan maaske glæde dem at vide, at de er glædelig ihukommet ikke blot af en, men af mange, som de her kom i Berørelse med. Det har været rigtig Feskdage den Aften, de tilbragte her, for os, som fik den Glæde at have dem iblandt os, og det blev ordentlig tomt, efter at de forlod os. Vi haaber, at ogsaa de besøgende tager lyse Mindre med sig hjem fra Tacoma.

Men hvad bestilte Flokken her en hel Aften?

Ja, det var egentlig ikke Meningen, at de skulde bestille noget, men saa sig en Hvile, naar de kom til Tacoma for anden Gang. Kanste de fik lidt af den ogsaa indimellem. Men det var nu bare „indimellem“.

De kom til Byen kl. 5.20 Fredag Morgen den 24de fra Portland, efter at have reist hele Natten. Saa gik de til sine respektive Stoppesteder blandt Menighedens Folk og fik sig Mad. Ud paa Formiddagen samledes de fleste af dem og gik i Følge „paa Fjitting“ ud ved „The Narrows“; men Fjitten bed vist ikke den Dag. Samme Aften var Prof. og Mrs. Sperati og Studenterne efter Indbydelse tilstede ved Middet af Menighedens Pigeforening. Søstrene Storey og Søstrene Beck var Vertinder, og de havde, foruden disse langvejsfærende, Kirkens „Parlors“ vel lyst af Prof. og Mrs. Speratis gamle Menighedsfolk og Demmer, som gjerne vilde faa hilse paa sine forhenværende Prestefolk.

Lørdag skulde Gutterne faa være aldeles fri. Søndag glædede de vor Frelser's Menighed ved at spille og synge i Kirken ved Høimosesjagudsstien. Kirken var altfor liden den Dag. Mange maatte gaa uden at faa komme saa langt som til Døren; men de, som fik Plads, vil sent glemme denne Høitidsstund.

Pacific Distrikts Prester.

- Naberg, D. H., Parkland, Wash.
 Blåttan, J.,
 box 175, Rockford, Wash.
 Borup, P.,
 Cor. N og Pratt Sts., Eureka, Cal.
 Hjerte, M. D., 19. og Donovan Sts.,
 Bellingham, Wash.
 Blicher P.,
 Bothell, Wash.
 Christensen, M. A.,
 125 State St., Ballard, Wash.
 Carlsen, P. A. M.,
 693-26. St., W. Oakland, Cal.
 Dale, J. D.,
 Silvana, Wash.
 Eger, Olaf,
 933 E. 27. St., Los Angeles, Cal.
 Joys, L. C.,
 2930 Lombard Ave., Everett, Wash.
 Grönsberg, O., 2428 Howard St.,
 San Francisco, Cal.
 Hagoes, D., 425 E. 10. St.,
 Tel.: Scott 2095, Portland, Ore.
 Hustvedt, S. B.,
 927-34. St., Oakland, Cal.
 Hartstad, B.,
 Tel.: State 64, Parkland, Wash.
 Hellikson, D. G.,
 Genesee, Idaho.
 Holden, O. M.,
 W. 6-3. Ave., Spokane, Wash.
 Heimdahl, O. G.,
 Broadway, Everett.
 Johansen, J., 204 I. St., Fresno, Cal.
 Larson, W. A.,
 Livermore, Cal.
 Neste, Theo. P.,
 417 29th St., Astoria, Ore.
 Norgaard, C. H.,
 So. 172 Division Ave., Spokane.
 Ordal, O. J., 1016 Gladstone St.,
 Tel.: Red 711, Bellingham, Wash.
 Pedersen, N.,
 Santa Barbara, Cal.
 Preus, Ove J. H., 1701 So. J. St.,
 Tel.: Black 8542, Tacoma, Wash.
 Skattebøl, D.,
 Fern Hill, Wash.
 Stub, H. A.,
 1619 Minor Ave., Seattle, Wash.
 Svendsen, H. W.,
 Newman, Cal.
 Stensrud, G. M.,
 2456 How. St., San Francisco, Cal.
 Tjernagel, H. M.,
 Stanwood, Wash.
 White, M. D.,
 Silverton, Ore.
 Xavier, N. P.,
 Parkland, Wash.

MORSE

HARDWARE CO

1025-1039 Elk Str.

BELLINGHAM WASH.

Coles' Airtight Heaters.

Majestic Steel Ranges

Tin, Hardware, Doors,

Windows, Paints,

Oil, & Glass.

MILL SUPPLIES.

Hvor herlig lyder ikke Salmesangen, naar den bæres frem paa Hornmusikens mægtige Toner! Nærværelse maa vi sige med Past. Hørstad, at „man rives med, ja henrykkes til at tænke paa Engles Trompeter og Guds den store Basun, der skal lyde paa den sidste store Samlingskoncert til Guds Børns Fre og Herligheds Frihed“.

Førend Salmene spillede korpsel „Prayer from Lohengrin“ og „Simple Air“ af Bhome. Glee-klubben sang meget stemningsfuld en komposition, som kaldes „Jehovah“. Alt bidrog til at forhøje Virkningen af det herlige Vidnesbyrd, som Past. Hørstad fra Parkland frembar af Dagens Epistel om „Guds Ords Herlighed“.

Søndag Eftermiddag og Aften var alle, som ønskede at høre Sangerforebundets store Kor synge, tilstede ved Konserterne, som da holdtes; College-Gutterne fik Indbydelse fra den lokale Sangforening til at færdes blandt Sangerne paa deres Udflugter og nyde godt af den Bevertning, som Kvinderne gav i „Singers Headquarters“ under Sangerfejsten.

Mandag Aften havde „The Willing Workers“ i Parkland en Reception for Studenterne.

Tirsdag Morgen Kl. 9 drog hele flokken til Olalla, som før berettet.

Onsdag tilbragtes i Pt. Defiance Park, hvor „Clam Chowder“ for manges vedkommende spistes for første Gang. Saltvaudet i det store „Matatorium“ syntes alle var storartet. Det kan ogsaa nævnes, at Gutterne her under megen Moro gjorde sig bemærket ved sin udmerkede Opførelse. Eieren udtalte senere til en Ven, at han aldrig havde haft en saa velopdragen og pen flok unge Gutter under sit Tag.

Onsdag Aften gav Studenterne koncert i Kirkens Parlor til Indtægt for Kirken, hvorved indkom ca. \$115. Lige før koncerten marscherede hele Musikkorpsen bort til Past. Jørgensens Hjem og gav ham en Serenade. Det var pent gjort at glæde en yng, som efter Musik saa høit, men i maanedssvis har været holdt til sengen og ikke saaet Aaledning til at deltage i Festlighederne her.

Torsdag Aften foretoges en Baadetur i Str. „Burton“, som en Del unge Menninger i Vor Frelseris Menighed havde engageret for Aftenen. Det var Afslutningen paa Besøget.

Fredag Morgen var en stor flok

nede ved Stationen og bød dem Farvel og velkommen tilbage.

Olalla.

Past. J. D. Dale fra Syd Tacoma holdt norsk Gudsstjeneste her Søndag Form. og engelsk Gudsstjeneste om Aftenen.

Menighedsrådet holdtes Tirsdag Aften, hvorved Past. Preus var tilstede.

Onsdag Eftermiddag midte Kvindeforeningen hos H. P. Skar.

Kalispell.

Menigheden i Flathead har haft den Glæde at have Besøg af sin første fast ansatte Prest, Past. N. J. Berg. Han talte i Kirken i Kalispell den 4de Søndag efter Trefoldighed, ligesom han opholdt sig her et Par Uger og besøgte gamle Venner, der alle var glade ved at se ham igjen.

Aftenen før hans Afreise, samlede man i Prestegaarden, hvor en hyggelig Aften tilbragtes. Efter „Lunchen“ holdt Stedets Prest, Pastor Skindlov, Dale og overrakte Pastor Berg og Fru en liden Gave fra de tilstedeværende, som Minde om Samværet.

Mrs. Berg, der blev tilbage her

hos sine Slægtninger, blev igaar indlagt paa Hospitalet, lidende af Nervefeber.

Min Vilje.

En from Mand sagde engang til Luther: „Hvoraaf kommer det, at jeg altid skal være saa uheldig i denne Verden, og at jeg aldrig har faaet det, som jeg allermost ønskede mig? Det gaar altid imod min Vilje.“

„Vil du kanste for Alvor at bede: „Fader, ste din Vilje?“ spurgte Luther. „Vil nok har det været min inderligste Attraa,“ svarede han, „at bede den tredje Bøn med Alvor.“ „Ja, der har du det!“ sagde Luther. „Saaledes skal du aldrig bede, naar du vil, at alt skal gaa efter din Vilje.“

Ingen Synd er større, end den kan forlades, ingen er mindre, end den behøver Tilgivelse.

Har Sorg drevet mig til Bøn, saa fordriver Bønnen igjen Sorgen.

(Melanchton.)

En Dag har Gud skuffet for os, at vi skal give Agt paa alle Dage.

(Augustin.)

Se paa den lyse røde LaP.

“PACIFIC HEROLD”

...er fyldt med.

Godt Læsestof,

ikke med Avertissementer. Det koster Penge at fylde et Blad med

Læsestof,

det bringer ind penge at fylde det med avertissementer.

De fleste Blade søger de averterendes Gunst og Gavn mere end Læsernes, og saaledes beriger sig selv med Penge.

“Pacific Herald”

Søger sine Læsers Gunst og Gavn og haaber at berige dem med ufortrængelige Statter, som Mål og Mækt ikke fordærver.

Send os en eller flere nye Abonnenter

PACIFIC HEROLD
Stanwood, Wash.

Giv AGT!!

Da den forestaaende Snohomish County Høst-Udstilling skal afholdes i Everett, August 29de til den 2den September og en selvstændig Ting alle vil besøge den, vil vi igjennem „Pacific Herald“'s Spalter igjen indbyde de Besøgende at visitere vor rummelige Butik.

Vor nye og rige Varebeholdning af Herreklæder, unge Mænds, samt Gutterklæder og Udbyrdsartikler for store og smaa haves i nyt Udvalg. Vi garanterer alle vore Klæder at være af nyeste Faconer og Farver. Overfrakter og Regutapper (Cravenettes) i alle Størrelser til rimelige Priser.

Herreklæder til \$10, \$12.50, \$13.50, \$15, \$17.50, \$20, \$22.50. Unge Mænds Klædninger \$7, \$8, \$9 til \$14. Gutterklædninger fra \$2 til \$7.50.

Vi er Sælgere for den berømte McKibben \$3 Hat.

For at finde ud Værdien af vort Avertissement i „Pacific Herald“ vi vi i de næst kommende 30 Dage give til alle, som bringer dette Avertissement 10 Procent Rabat, naar Afbestillingen overstiger \$5.00. Husk dette!

ENGER & JESDAHL

1618 Hewitt Avenue, - Everett, Washington.

Tilfredsstillelse er vores eneste Garanti.

Parklandnyheder.

— Mrs. M. Glasjoe reiser denne Uge til Bellingham for at besøge sin Mand.

— Prof. Hong var forrige Uge i Everett i Anledning af Skolen og Missionen.

— Formand Jøfs er i Parkland i disse Dage i Anledning af Jndremissions Arbeidet.

— Miss Ella Xavier er nylig kommen hjem fra Silvana, Wash., hvor hun har holdt nogle Ugers Menighedsstole.

— Mr. Halvorson fra Cosmopolis, Wash., hvis Datter et Par Aar siden frekventerede Akademiet, aflagde os nylig et venligt Besøg.

— Mr. Carlo Loven, en af Skolens Graduerter, der et Aars Tid har arbejdet i Astoria, er nu ansat i Standard House Furnishing Co. i Tacoma.

— Mrs. Wieg og Søn, Hildal, fra Arlington var i Tacoma forrige Uge i Anledning af Sangerstevnet og tog sig ogsaa en Tur ud hid for at besøge gamle betjendte.

— Hannah Jacobson, der i Sommerferien har holdt Religionsstole ved Edison og Norman, er nylig kommen hjem og har paataget sig en Lærerpøst i Parkland Menighedsstole.

— Mr. Cullom, Akademiets dygtige Janitor og Engineer, har det nu travelt med at sætte alt istand til Skolens Åbning den 2den Oktober. Der skal lægges nye Gulve, hvidvaskes og males.

— Igaar havde vi et prægtigt Regn. Det kom efter et Par Maaneders vedvarende Tørke og var saaledes særdeles velkomment. Det vil stanse Skogvarmen og lette Luften, som i den senere Tid har været fuld af Røg og Støv.

— Mr. og Mrs. J. Sather fra Everett har tilbragt et Par Dage i Parkland for at besøge sig og hilse paa gamle Venner. De erklærer sig særdeles veltilfreds med Parkland og især med

Akademiet, som de anser for et stort og foretagende. Vi haaber, at de i en nær Fremtid vil kjøbe sig et Hjem her i Parkland.

— Floyd Sather fra Port Townsend, D. Bendixon fra Tacoma, Clara M. Knudson fra South Bend, Alfred Dvete fra Arlington, Bertha Erickson fra Portland, A. M. Anderson fra Brownsville, alle Graduerter fra Akademiet, besøgte forrige Uge gamle Tomter og tog Del i den Fests Ungdomsforeningens sit istand til Være for Luther College Band.

— Past. Stensrud er i disse Dage i Parkland paa Gjemmemreise til San Francisco. Past. Stensrud har været i Osten en Maanedes Tid for at samle Midler til at fuldføre den nye Kirke i San Francisco, som blev betydelig bestadiget ved Jordstjælvet. Past. Stensrud beretter, at han havde god Lykke med Indsamlingen, men at der endnu trænges en hel Del.

— Mr. og Mrs. Anton Thoresen og Søn fra Everett aflagde forrige Uge Parkland et venligt Besøg. Mr. Thoresen var saa vel fornødt med det, han saa, at han betænkte Akademiet med en pen liden Pengegave. Saa-danne Gaver kommer vel med til enhver Tid, men især nu, da Skolen har mange ekstra Udgifter forbundne med Reparation og Jorffjæmmelse af Bygningen.

Til Barnehjemmet i Parkland.

Ved H. M. Anderson fra Bor Presters Mgh., South Bellingham, Past. Bjertes Kald, 7.85; ved Mrs. Anne Rudningen fra Kvindeforeningen i Valley Grove Mgh., Østre Distrikt, Past. Kvammens Kald, 5.00; Past. P. Blicher, 2.00; Dr. Nyning, 6 Børns Plommer; J. Stensrud, en Del Gøbler; Mrs. Herberg, 2.00; Miss Ruth Herberg, Spare Center, 0.21; Mr. og Mrs. James J. Sangestad, 5.00; Knudt Hong, en St. Potetes, en Bor Gøbler; Mrs. J. Erickson, 0.50; L. G. Sater, 1.30. Hjertelig Tak! Mrs. L. Larsen.

**Attend
The Pacific Lutheran Academy
and
Business College**

Fall term begins Oct. 2nd, 1906.

The school offers the following courses:

1. The Preparatory Course (2 years) corresponding to the 6th, 7th and 8th grades of the public school. Young men and women whose early education was neglected, through their own fault or that of others, will find this course just what they need.
- (2). THE NORMAL COURSE, requiring from two to three years, and embracing all branches required for a first grade certificate. Nearly all our graduates are successful teachers, drawing good salaries.
- (3). THE COLLEGE PREPARATORY COURSE, requiring from three to four years, and embracing all branches required for entering any first class college or school of science.
- (4). THE COMMERCIAL COURSE, usually requiring one year, embracing Arithmetic, Bookkeeping, Commercial Law, Penmanship and other branches necessary for a commercial education. A large number of the graduates from this course hold important and well paid positions.
- (5). THE SHORTHAND AND TYPEWRITING COURSE, usually requiring one year, and embracing Shorthand (Pitmanic), Typewriting, Spelling, Grammar, Composition and Correspondence.
- (6). THE MUSIC COURSES, requiring from two to five years. Provision has been made for furnishing high grade instruction at very moderate cost.

We cannot tell you all about our advantages here. Write for our new catalogue, NOW, TO-DAY!

Address:
N. J. HONG, Principal
Parkland, Wash.

..THIEL & WELTER..

Complete Housefurnishers,

1312-1314 Commercial Str., Opp. Post Office.

Vi har det største Lager Husgeraad i Bellingham. Deres Kredit er god hos os, saa De kan udstyre Deres Hjem ved at gjøre smaa ugentlige eller maanedlige Afbetalinger. — Giv os Anledning til at give Dem vore Priser, naar De skal udstyre Deres Hjem.....